

Posudek vedoucího na diplomovou práci Michaly Lvové „*Postavení šarí'y v právních systémech arabských států Blízkého východu*“

Šarí'a patří k tradičním náboženským právům, které překonaly propast staletí a zachovaly se až do dnešních dní. Toto právo z větší části odolalo modernizačním tlakům zprostředkovaným kontaktem se Západem a v současnosti statečně čelí náporu globalizace. Jeho charakter a postavení se v průběhu historického vývoje proměňovaly a také dnes je jeho pozice v různých zemích zvláště arabského světa diferencovaná. Ve většině z nich je přímo v ústavě prohlášeno za nejdůležitější pramen práva. Nicméně rozdíly v jednotlivostech jsou značné a celá věc si žádá důkladné prozkoumání.

Jedním z těch, kdo se rozhodl o to pokusit, je Michala Lvová. Učinila tak ve své diplomové práci „*Postavení šarí'y v právních systémech arabských států Blízkého východu*“. Jako odborně školená studentka arabistiky ovládající arabštinu i příslušné reálie k tomu měla nejlepší předpoklady. Výsledek jejího snažení – předkládaná diplomová práce – nezaostává za očekáváním.

Vstupem do problematiky je kromě úvodu kritický rozbor současné české odborné literatury věnující se islámskému právu i s odkazy na zahraniční zdroje, z nichž naše vědecká produkce hojně čerpá. Následuje stručný úvod do šarí'y, v němž autorka seznamuje čtenáře se základními charakteristikami islámského práva, jeho historií, prameny, hlavními odvětvími a typickými instituty. Těžiště práce spočívá v dalších kapitolách, kde je popsáno postavení šarí'y v jednotlivých arabských zemích Blízkého východu. Hlavní pozornost zaměřuje autorka na tři země: Egypt, Sýrii a Saúdskou Arábii. V menší míře se zabývá také ostatními zeměmi. V závěru Lvová shrnuje svá zjištění do přehledné škály a nabízí vysvětlení diferencí v postavení šarí'y.

Práce je důkladným, fundovaným rozbořem sledované problematiky, vycházejícím ze značného množství primárních a sekundárních zdrojů, a to našich i cizích. Prezentované závěry jsou akceptovatelné a dobře odůvodněné. Rovněž z jazykového a technického hlediska práce plně ob stojí. Slabinou je jen určitá disproporčnost v rozsahu kapitol zaměřených na jednotlivé arabské země.

Posuzovanou práci doporučuji k obhajobě. Při ní necht' autorka srovná postavení šarí'y v arabských zemích s pozicí halachy v právním řádu státu Izrael. V případě úspěšné obhajoby navrhuji klasifikaci „výborně“.